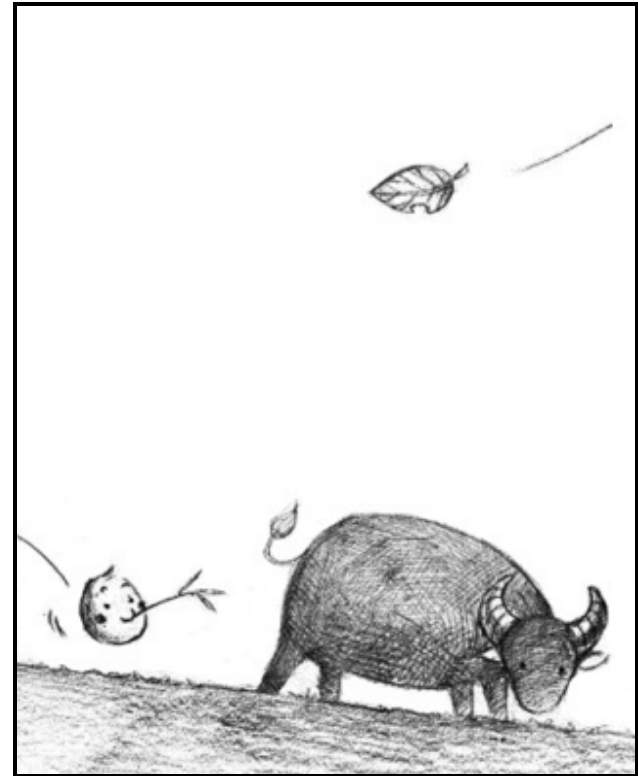

Sọ Dừa

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051

Lời: Phạm Ngọc Bích ♦ Minh Họa: Kinly Steebin

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051
www.tomathien.org

Một hôm, có chiếc thuyền cắm cờ đuôi nheo lướt qua đảo. Con gà trống nhìn thấy, gáy to ba lần:

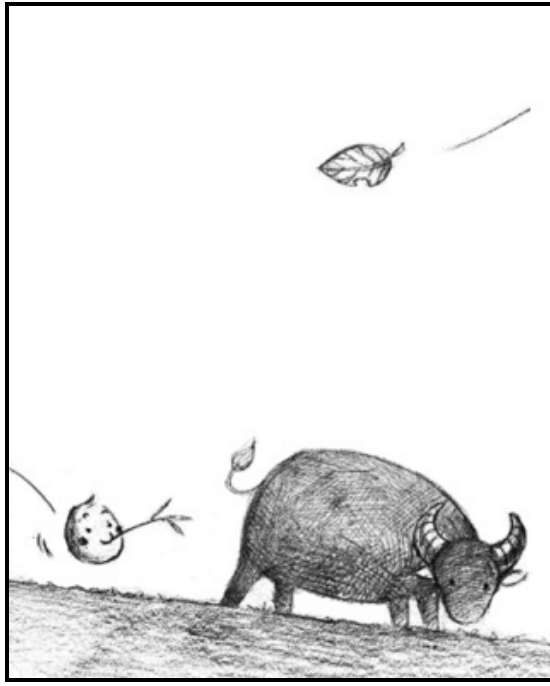
— *Ồ... ó... o... Phải thuyền quan trạng rước cô tôi về.*

Quan trạng cho thuyền vào xem. Vợ chồng gặp nhau, mừng mừng tủi tủi. Về nhà, quan trạng mở tiệc mừng, mời bà con đến chia vui, nhưng lại giấu vợ trong buồng. Hai cô chị không hay biết gì, tranh nhau kể chuyện cô em rủi ro rồi khóc nức nở ra chiều thương tiếc lắm. Quan trạng cho mời vợ ra. Hai người chị xấu hổ quá, lén ra về và từ đó bỏ đi biệt xứ.

Ngày xưa, có hai vợ chồng nghèo đi ở đợ cho một nhà phú ông. Họ đã ngoài năm mươi mà vẫn chưa có con. Một hôm trời nắng, người vợ vào rừng hái củi, thấy cái sọ dừa bên gốc cây đựng đầy nước mưa, bèn bung lên uống. Thế rồi bà có mang.

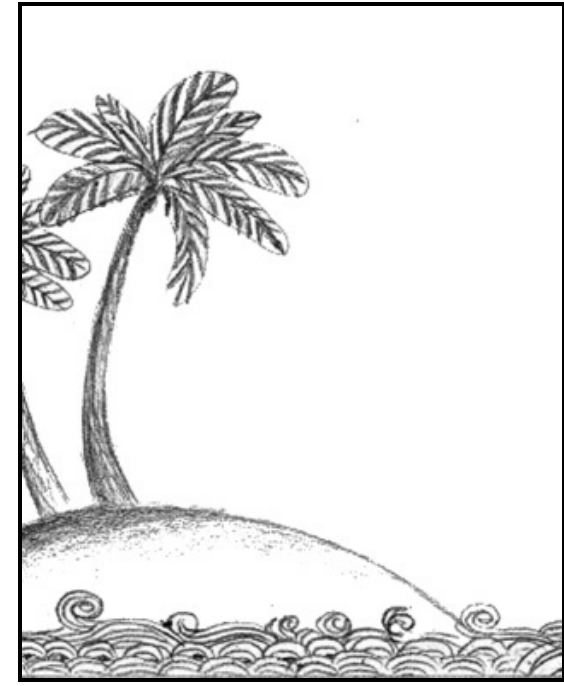
Chẳng bao lâu, người chồng mất. Bà sinh ra một đứa bé không chân không tay, tròn như một quả dừa. Bà buồn lắm, toan vứt đi. Nhưng nghĩ lại, thấy thương con, bà đành giữ con lại nuôi và đặt tên cho nó là Sọ Dừa.

Lớn lên, Sọ Dừa vẫn cứ lẩn lôn lốc trong nhà. Một hôm, nghe mẹ than phiền rằng mình vô tích sự, Sọ Dừa bèn thưa với mẹ:

— *Mẹ đến xin phú ông cho con chăn bò.*

Nghe con giục, bà mẹ đến hỏi phú ông. Phú ông ngần ngại, nhưng cuối cùng cũng ưng thuận. Thế là Sọ Dừa đến ở nhà phú ông. Hằng ngày, Sọ Dừa lẩn sau đàn bò ra đồng, tối đến lại lẩn sau đàn bò về chuồng. Ngày nắng cũng như ngày mưa, bò con nào con nấy bụng no căng. Phú ông mừng lắm.

Từ ngày cô em út lấy chồng trạng nguyên, hai cô chị càng sinh lòng ghen ghét, rắp tâm hại em. Nhân quan trạng đi sứ, hai cô chị rủ em chèo thuyền ra biển, rồi đẩy em xuống nước. Một con cá voi nuốt chửng cô vô bụng. Sẵn có dao, cô đâm chết cá. Xác cá nổi lềnh bềnh trên mặt biển, rồi dạt vào một hòn đảo. Cô lại lấy dao khoét bụng cá chui ra, lấy hai hòn đá đánh lửa lên, rồi xéo thịt cá nướng ăn, sống qua ngày. Hai quả trứng cũng nở thành một đôi gà đẹp, làm bạn với cô giữa cảnh đảo hoang vắng.

Hai vợ chồng Sọ Dừa ở với nhau rất hạnh phúc. Không những thế, Sọ Dừa còn tỏ ra thông minh khác thường, ngày đêm miệt mài đèn sách, chờ khoa thi. Năm ấy, Sọ Dừa đỗ trạng nguyên. Chẳng bao lâu, có chiếu nhà vua sai quan trạng đi sứ. Khi chia tay, quan trạng đưa cho vợ một hòn đá lửa, một con dao và hai quả trứng gà, dặn phải giắt luôn trong người phòng khi dùng đến.

Phụ ông có ba cô con gái thay phiên nhau đưa cơm cho Sọ Dừa. Hai cô chị ác nghiệt thường hắt hủi Sọ Dừa; còn cô em út hiền lành, đối đãi với Sọ Dừa rất tử tế.

Một hôm, cô út đến chân đồi thì nghe tiếng sáo véo von. Cô lấy làm lạ, rón rén bước tới, nấp sau bụi cây rình xem, thì thấy có một chàng trai khôi ngô đang thổi sáo. Bỗng dưng có tiếng động, chàng trai biến mất, chỉ thấy Sọ Dừa nằm lăn lóc ở đấy. Nhiều lần như thế, cô gái biết Sọ Dừa không phải người phạm trần. Cô đem lòng yêu, có của ngon vật lạ đều giấu đem cho chàng.

Cuối mùa ở, Sọ Dừa về giục mẹ đến hỏi con gái phú ông làm vợ. Bà mẹ hết sức sung sướng, nhưng thấy con năn nỉ cũng chiều lòng, đành kiếm buồng cau mang đến nhà phú ông. Phú ông cười mỉa:

— *Được! Muốn hỏi con gái ta, hãy về sắm đủ một chĩnh vàng cốm, mười tấm lụa đào, mười con lợn béo, mười vò rượu tăm đem sang đây.*

Bà mẹ về nói với Sọ Dừa, nghĩ là con thôi hẳn việc đòi lấy vợ. Không ngờ Sọ Dừa bảo với mẹ rằng sẽ có đủ những thứ ấy.

Đúng ngày hẹn, trong nhà tự nhiên có đầy đủ sính lễ, lại có cả gia nhân khiêng lễ vật sang nhà phú ông. Phú ông gọi ba cô con gái ra, hỏi từng người một. Hai cô chị bĩu môi, chê bai. Còn cô út e lệ, tỏ ý bằng lòng. Phú ông đành gả cô út cho Sọ Dừa.

Ngày cưới, trong nhà Sọ Dừa cỗ bàn thật linh đình, gia nhân chạy ra chạy vào tấp nập. Đúng lúc rước dâu, không ai thấy Sọ Dừa đâu cả chỉ thấy một chàng trai khôi ngô tuấn tú cùng cô út đi ra. Mọi người đều sung sướng. Hai cô chị thì vừa tiếc vừa ghen tức.